

Forfatter: Molbech, Christian Knud Frederik

Titel: BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Molbech, Christian Knud Frederik (1856-05-08)

Citation: Molbech, Christian Knud Frederik: "BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Molbech, Christian Knud Frederik (1856-05-08)", i *Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling*, Museum Tusulanums Forlag, s. 186. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991706-000-shoot-L0019917060000075.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kiel. d. 8de Mai 1856.

Kiære Fader!

— Det er som om Foraaret selv er forkølet i Aar; Luften er fuld af fugtig Snue, Træernes unge Blade, der netop ere komne frem, skiælve for Vinden, som om de rystedes af Feber, de stakkels Nattergale synge af alle Kræfter i den kolde Luft, som om de ved Sangen vilde holde sig varme, Himlen er bestandig graa og giver alle Gienstande et jordfarvet, feberagtigt Udseende. Lykkeligviis har jeg saameget Brænde tilovers, at jeg kan holde mit Værelse varmt, men Stemningen i Sindet lader sig ikke altid opvarme, og navnlig seer jeg den nærforestaaende Pindsefest noget melankolsk imøde. Jeg havde sikkert haabet, at Luften skulde være mild og Skoven heelt pyntet i sin Foraarsdragt, og havde betænkt at gjøre en lille Reise over Eckernførde og Slesvig til Flensborg, sidst i denne Uge, for at tilbringe Pindsedagene hos min gode Ven, Maleren Frølich. Nu har jeg, om ikke opgivet saa dog opsat Reisen, og forlader jeg Kiel et Par Dage, saa bliver det kun for at reise med Jernbanen lige til Flensborg og lige tilbage igien. — —

Af Kielske Nyheder har jeg, som sædvanlig, ikke mange. I Tirsdags Aftes — eller Nat — bivaanede jeg et Bal hos Hertugen af Glücksburg, dandsede til Kl. 2, og morede mig, trods en forsmædelig Hede, ret godt. Det synes nu at være afgjort, at »die Herrschaften« næste Vinter ville komme igien til Kiel, da man i Rigsraadet har gjort Vanskeligheder med Hensyn til Udbetalingen af de 100.000 Rdlr., der skulde tilfalde Prindsesse Wilhelmine, naar hun ikke længer ønskede at beboe Slottet i Kiel. Prinds Frederik af Glücksburgs Gemalinde, Prindsesse Adelheid (af Bückeberg) — en meget naturlig, fornuftig og ret s. 187elskværdig ung Kone — fortalte mig dette selv, og sagde: »Daran sind Eure Demokraten in Kopenhagen Schuld, die nicht das Recht der Herzoginn anerkennen wollen«; hvortil jeg saa galant som mulig svarede: »Wenn ich auch sonst nicht immer mit den Demokraten einig bin oder sympathisiere, freue ich mich bei dieser Gelegenheit doch über ihr Verfahren, weil wir nun das Glück haben werden Eure Durchlaucht noch einen Winter hier in Kiel zu behalten« — og dette er virkelig min Mening. Thi i disse Selskaber paa Slottet hersker en utvungen, munter Tone, der maaskee ikke behager adskillige af de stive, tunge Holstenere — men hvorved vi Danske i det mindste befinde os ganske vel. Det er forøvrigt paafaldende, hvor faa Holstenske Adelsmænd man træffer i denne Hertugelige Kreds; og jeg tager neppe fejl ved at antage, at disse i det hele holde sig tilbage, misfornøiede med den Liberalitet og med den Forsonlighedsaand, der samler deels borgerlige, deels navnlig danske Militære paa Slottet. Et Beviis paa Stemningen i Kiel — »som den virkelig er« — skal jeg endnu berette.

Siden Prof. Panum for to Aar siden faldt igiennem i det Kielske Athenæum, »Harmonien« kaldet, har ingen Dansk ladet sig foreslaae. For 4 Uger siden prøvede først en Ingenieurofficer, Major Wenck, som er Vei-Inspecteur i Hertugdømmet samt Regieringens Commissair for de Holstenske Jernbaner (en født Rendsburger, en rolig, forstandig Mand, bosat i Kiel — men, som bærer dansk Uniform) paa at blive optaget. Ti andre Personer skulde indballoteres tilligemed ham. Dette skete, og først da Touren kom til ham, reistes der en formel Indsigelse af en berygtet Schleswig-Holsteiner, en Advokat Lehmann. Hele Ballotationen maatte da udsættes og fandt først Sted igaar — efter at altsaa »Harmoniens« Medlemmer havde havt behørig Tid til at overlægge, hvad de burde gjøre. Og — Major Wenck faldt igiennem med stor éclat (50 sorte Kugler). Sat sapienti!

Jeg gad dog nok vide, hvorlænge Regieringen — for ikke at sige Kongen — vil taale, at dens Officerer, fordi de bære dansk Uniform, skulde betrages og behandles som pestbefængte. Kammerherre Kauffmann (Staden Kiels Ober-Director) skal i Kiøbenhavn have yttret, at hvis den ovennævnte, dygtige og hæderlige Officer blev forkastet — vilde han lade Klubben lukke. Vi faae nu at see.— —

Christian.